

kg, medens Prisen nu er omkring 3 Kr., og saa er der intet regnet til Arbejdsudgifter. Følgelig har Landbruget lige saa vel Krav paa fra Staten at faa et Tilskud af 30—50 Ø. pr. kg. Men jeg spørger: Hvem skal betale det? Selvfølgelig er der ingen, der kan betale det. Nej, det ene Erhverv kan ikke vente Tilskud paa et andet Erhvervs Bekostning, der er mindst lige saa kriseramt som det, der skal hjælpes. Landbruget er saaledes stillet, at det ikke kan lukke Dørene, men maa fortsætte og enten, naar Forholdene er som nu, tage op af opsparet Kapital eller ogsaa gaa fra Ejendommen, og det vil desværre blive manges Lod. Jo før vi faar Kronekurs og Prisniveau til at stemme sammen, des bedre vil det være for alle Erhverv, men det foreliggende Lovforslag fører afgjort den modsatte Vej.

Trier: Hvis det værste, der kan træffe et Lovforslag, er, at det drukner i Velvillie, tror jeg, at den Førstebehandling, vi her har haft, lover godt for dette Lovforslags Gennemførelse. Fra alle Sider er der fremsat Udtalelser om de store Betæneligheder, der knytter sig til Lovforslaget, og de store Vanskeligheder, der vil følge af dets Gennemførelse — der er altsaa ingen Fare for, at det skal drukne i Velvillie. Netop i den Behandling, der har fundet Sted her, har, som allerede antydtes af den højtærede Statsminister, det ærede Medlem Hr. Drachmann egentlig faaet Svar paa sin Henvisning til det ærede Medlem Hr. Pürschels Udtalelser fra tidligere Tid: at de forskellige Partier maatte gaa med til Foranstaltninger, som ikke smagte dem. Som Ministeren ogsaa gjorde opmærksom paa: det Lovforslag, der her foreligger, er saa sandelig ikke noget, der smager Socialdemokratiet særligt. Regeringen er gaaet i Spidsen med at forelægge et Lovforslag, som paa mange Maader gaar imod de Principper, Regeringen ønsker at følge, men som den, da den ikke har Magt, som den har Agt, nødvendigvis maa forlade for en midlertidig Lovgivnings Skyld. Den siger aabent og særligt: Vi forelægger et Lovforslag, som vi haaber kan gennemføres, men det er ikke et Lovforslag, som smager os særlig godt. Det forklarer ogsaa den kølige Tone, der var i Socialdemokratiets Ordførers Tale i Gaar. Han paaviste alle Vanskelighederne og gik ikke udenom dem, og det naturligste er dog ogsaa, at vi aabent lægger for Dagen for Tingets Medlemmer, at vi maa gøre noget for at raade Bod paa Arbejdsløsheden, vi maa gaa til noget, der ikke smager os, og vi er villige til paa Grund af den store

Ulykke, som Arbejdsløsheden er, at gaa til en saadan Lovgivning. Endelig er der dette, at vi tror, at Formene for dette Lovforslag og Følgerne af en saadan Lov ikke vil blive skadelige for Samfundet, naar Løven administreres rigtigt, medens nogle af de Ting, som det ærede Medlem Hr. Pürschel altid hentyder til, naar han taler om, hvad der smager os, nemlig f. Eks. Told, efter vor Opfattelse rent bortset fra, hvordan en Toldlov administreres, i alle Tilfælde vil virke skadeligt.

Til det ærede Medlem Hr. Drachmann skal jeg i øvrigt kun gøre to ganske korte Bemærkninger. Det ærede Medlem nævnte overfor min Bemærkning om, at Indførselen ikke var steget foruroligende, en Række Tal, og disse Tal er fuldkommen rigtige. Men det er netop den Maade at anvende Tal paa, som det ærede Medlem benyttede, der bevirker, at man Gang paa Gang bliver betænkelig overfor Industrien. Det ærede Medlem nævnte, hvordan Tallet paa Indførsel af Skotøj var steget fra Maaned til Maaned, men supplerede det ikke med den Oplysning, at den samlede Indførsel af Skotøj fra Aarets Begyndelse indtil November ikke var større i 1925 end i 1924, og jeg synes, det har sin Betydning. Jeg mener ikke, at vi skal diskutere, om der maaske er Fare for fremmed Import, men det, jeg har imod det ærede Medlem Hr. Drachmann, er, at han paa samme Maade, som Industrien saa ofte gør, giver halve Oplysninger, som er egnede til at vildlede dem, der faar disse Oplysninger.

Jeg vil gøre endnu en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Drachmann. Han udtalte med Hensyn til Guldtolden, at der er vist ingen, der vil paastaa, at den Forøgelse af Vægttoldsatserne, der er en Følge af Forskydningerne i Valutaen, har hindret Prisfaldet. Ja, det maa jo besvares med et Spørgsmaal om, hvordan Forholdet vilde have været, hvis vi ikke havde haft den Told. Hvis vi overhovedet ikke havde haft den Told, der nu bliver til Guldtold, tror jeg ikke, der havde været Tvivl om, at der havde været Tale om andre Priser. — I øvrigt var jo Hr. Drachmanns Tilsagn om at ville arbejde videre paa dette Lovforslag uanset det konservative Partis klare og hyppigt gentagne Paastand om, at Tolvejen var den eneste fremkommelige, overordentlig tilfredsstillende.

Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard skal jeg gøre en Bemærkning til om Pristallet, idet jeg i øvrigt kan slutte mig til, hvad Erhvervsministeren derom sagde. Ogsaa jeg tror, at der ved ustandselige Æn-